

INTERNETSKA KONFERENCIJA 11. TRAVNJA

LAROUCHE GOVORI O SEDAM KRITIČNIH PITANJA

Lyndon Larouche-eva internetska konferencija od 11. travnja sastojala se od 3 samostalna dijela, koji ... se trebaju točno posložiti i pretvoriti u precizne pojmove ... Ovdje donosimo dva njena dijela

I. dio, Uvodni govor

... Kao što će vam biti jasno u nastavku mog izlaganja, neka vrlo osjetljiva pitanja o stanju uma Predsjednika su se pojavila, i mora ih se obraditi, jer ne možemo razumjeti prilike ili raspravljati o njima, bez uzimanja u obzir tih pitanja uma. ... Ne kažem da je Predsjednik umobolan, već da ima određena ograničenja koja utječu na njegovu sposobnost prosuđivanja određenih stvari.

Moramo stoga shvatiti Predsjednikova ograničenja: naizgled on je vrlo bistar, izgleda vrlo sposoban, no kod mnogih stvari koje poduzima, nema pojma o čemu govori. I to je vrlo velik problem. Zbog toga je vrlo prijemčiv krivom predstavljanju i lako ga ljudi koji su mu bliski odvedu u zabludu, naročito stanovite skupine.

Kad je naš novi Predsjednik, Barack Obama ostavio Sjedinjene Države zbog svog odlaska u London na sastanak skupine G20, ne samo da je napustio SAD na neko vrijeme, već je također napustio nade mnogih nacija i ljudi svijeta. Mnogi u Europi i drugdje otišli su iz tog iskustva njegovih nedavnih putovanja van zemlje s osjećajem koji ih je ostavio bijesnim, jer je to bilo iskustvo šarolike nekompetentnosti, zbunjenosti čak i otvorene izdaje. U biti, u svrhu te ekskurzije, on je napustio temeljne interese naših Sjedinjenih Država i postao izraz vjerolomne bezumnosti, koju smo već iskusili kroz dva prošla roka u Bijeloj Kući.

Zatim nas je ostavio i otišao u Europu i Tursku, na ludi skok u baruštinu koja otada prijete da će postati brza staza u predvorje pakla.

Kad je krenuo za Europu izgledajući kao da mu je svrha zagrliti i poljubiti malu Kraljicu iz Buckinghamske palače, prilike unutar novog Predsjedništva naših Sjedinjenih Država već su bile loše, jer su nas akcije te hulje Larry Summersa već unaprijed upozorile. Summersovi i Geithnerovi luđački planovi nisu samo bile predigra globalne katastrofe koji nas sad vode na rub Novog mračnog vijeka čitavog planeta, cjelokupnog čovječanstva. Sadašnje prilike i ova sadašnja politika moraju se promijeniti, naglo i radikalno, na bolje ne samo naglo već vrlo skoro.

U škripcu zle kabale¹

Pa, kao što nas je magazine *Times* upozorio, imamo poseban problem. Predsjednik Obama je sada u škripcu temeljito zle kabale, najiskrenije rečeno sotonskog čopora prirođeno kriminalnih luđaka, koje se može naći na visokim mjestima u svakom stvarno važnom dijelu svijeta, nakon što je Adolf Hitler otišao s našeg planeta pred gotovo 64 godine. Pa ako želimo spasiti ovu našu republiku, i ne samo to već cijeli ovaj planet od ustvari ponora u pakao, moramo ovog Predsjednika osloboditi luđačkog stiska ovog

---

¹ Kabala, u značenju: tajno udruženje s mračnim ciljevima

čopora praktički fašističkih podlaca, kojeg nam je magazin **Time** naznačio. Taj čopor podlaca, kojeg je **Time** naznačio, predstavljao je kabalnu koja trenutno vrši kontrolu nad političkom voljom Predsjednika Obame.

Da bi ova nacija, i civilizacija općenito, preživjela sadašnju sve bržu krizu globalne propasti mora se staviti pod kontrolu, a kontrola ove gomile nad Predsjednikovim umom mora se prerezati, te politika Predsjedništva vratiti na vijeće sklopa vodećih dužnosnika koji pripadaju službenim kabinetima i njima srodnih dužnosnika, od kojih građanstvo ima pravo očekivati sliku odgovornosti, a također i savjetnika ovog Predsjedništva, potpuno zdravih razuma, a koji svi [tvore] instituciju [Predsjedništva]. Instituciju, koja služi povijesnim prošlim, sadašnjim i budućim interesima naših Sjedinjenih Država, radije nego toj kabalu u kojoj su takvi kao Larry Summers i Peter Orszag u OMBu.²

Riječ upute tim nakaznim spodobama koje su pravovremeno³ identificirali, uputa koju je sam Predsjednik trebalo izreći tom čoporu, a to je jednostavno: „Tornjajte se! Dok još možete!“ Dobrobit ne samo naše republike, već, općenitije, civilizacije ovisi sada o izvršenju te jednostavne i pravovremene čistke nitkovskog kulta izopačenih tradicionalnih neprijatelja naših Sjedinjenih Država od 1776.g. – pristaša Adama Smitha i Jeremyja Benthama.

Barack Obama je izabrani Predsjednik SADa, i za sada ne očekujem da bi se sadašnji izgled naših prilika trebao mijenjati.

Postoje, međutim, stanovite druge stvari koje se moraju promijeniti, i to naglo. Kako je sve više i više vas saznalo, nakon objave koju sam dao preko međunarodne internetske konferencije 25. srpnja 2007.: da smo se nalazili ne u recesiji, ne tek u depresiji već u **krizi opće globalne propasti gospodarstva čitavog planeta**. Sve dok se sadašnja struktura gospodarstva u SADu, u Europi, i drugdje nastavlja svijet će gaziti **sve dublje i dublje u krizu opće propasti**, koja će vjerojatno imati za ishod istrjebljenje, unutar jednog do dva naraštaja, dviju trećina pučanstva planeta od oko 6.5 do 6.7 bilijuna ljudi danas na manje od 2 bilijuna u kratkom roku. Čitave kulture i čitavi jezici i čitave nacije će nestati, ako se dozvoli nastavak sadašnjem pravcu u Obaminoj Administraciji. Prema tome promjena mora doći, i to skoro, mora naglo doći, dok još uvijek imamo Predsjedničku momčad na raspolaganju, [momčad] koja je razumna.

Eliminacija tih čimbenika, kao što je Larry Summers, i ta klika koju je magazin **Time** razotkrio, mora se dogoditi bezodvlačno, jer ako se to ne dogodi, doći će zaista do sljedećeg: Prilike s kojima se sad suočujemo, u SADu i širom svijeta, usporedive su u mnogim pogledima s Rimom pod diktaturom cara Nerona. Odlika Predsjednika pod tim uvjetima **ima** takav lik. On ustvari nije svjestan onog što čini. Ne shvaća mnoga tehnička pitanja, kao na primjer ekonomska, kojima se bavi—ne shvaća nimalo. Nema jasnog shvaćanja strateških interesa. On je inteligentna osoba u drugim pogledima. No **nema kompetencije** u tim područjima, za koja je kao Predsjednik odgovoran.

Prema tome, samo ako eliminiirate tu kliku na koju je magazine **Time** ukazao kao kontrolirajući upliv na njega, i stavite ga natrag tamo gdje ovisi o savjetu sposobnih ljudi u svom kabinetu i srodnim položajima, SAD će moći preživjeti

Ako, kao u slučaju cara Nerona, povijesno sličnog presedana ovakvog problema, ako ne ukinete ove čimbenike i pustite ga funkcionirati pod kontrolom klike na koju je magazine **Time** ukazao, on će

---

² Office of Management and Budget [Ured Uprave i Proračuna]

³ Igra riječi – 'pravovremeno' = 'in a **Time**-ly fashion', t.j. pojavljuje se riječ '**Time**' (magazin)

ukloniti—kao što je Neron učinio—sve svoje savjetnike van te klike. U tom času, uz pogoršanje svjetskih prilika, približit ćemo se uvjetima nepopravljivih prilika na ovom planetu. **Mogli bismo krenuti u Novi mračni vijek cjelokupnog čovječanstva!** Prema tome do promjene mora doći sada.

Bude se Rip van Winkle-i

Druga, pak, stvar ovdje je što sam 25. srpnja 2007. dao prognozu, čije postavke su se potvrdile kroz proteklo razdoblje sve do današnjeg dana. Ja sam bio u pravu a svi drugi u ovom poslu bili su u krivu. Da su se prijedlozi koje sam ponudio 25. srpnja, i dodatni prijedlozi koje sam nudio sve do rujna te iste godine, da su se ti prijedlozi, obuhvaćajući i Prijedlog Zakona zaštite kućevlasnika i banaka [poznat kao HBPA], prihvatili **ne bismo danas bili u krizi!**

U, po prilici, zadnjoj godini Bushevog predsjedništva, uz popustljivost vođa Kongresa, svaki poduzeti korak, kojeg je Kongres izglasao bio je katastrofa, što nas je dovelo do točke opće propasti, nepopravljive propasti čitavog američkog i svjetskog gospodarstva. Međutim, da se moj prijedlog nakon 25. srpnja 2007. usvojio ne bismo bili u ovakvoj krizi u svijetu danas! Stoga, posjedujem stanoviti autoritet u tim pitanjima, budući da su svi drugi, koji se nisu slagali sa mnom, pokazali svoju nekompetentnost i svoje petljanje.

Otada, dok su viši redovi glavnog tijela naše političke klase dopustili pljačku bogatstva naše republike, od istog čopora međunarodnih lopova okupljenih oko gadova kao savez grabežljivaca Londona, s velikim usisavačkim strojem znanim pod imenom Goldman Sachs. A vodeće političke institucije naše republike bile su naivci kod svakog lopovskog okreta našeg Sustava Savezne pričuve—Federal Reserve—do sada⁴.

Nekim se vodećim ličnostima sada u našim saveznim ustanovama budi svijest i saznanje da su američki Kongres i drugi važni savezni organi bili tužan neuspjeh u svakom važnom problemu do sada, od početka 2006.

Čini se, dakle, da su neki naši Rip van Winkle-i na razini savezne politike, u Kongresu i drugdje, u procesu buđenja. Mislim da će se mnogi od vas tamo složiti, da promjena mora doći od udarca nogom u stražnjicu Kongresa, koji će [treba] doći od nove vrste vodstva koja sad izbija među nižih 80% [po dohotku] našeg izbornog tijela, **ne** od najviših 20% redova, i ne od većine sadašnjeg sastava Saveznog Kongresa. Vodstvo mora doći od pokretne sile naroda na državnoj i mjesnoj razini vlasti, čija sprega sa saveznim sustavom nije čvrsta u značajnoj mjeri, inače. Postoji vrlo malo iznimki na saveznoj razini, u koje bih se pouzdao da će voditi kompetentnu politiku za ovu naciju, u ovo vrijeme, u Kongresu ili drugdje.

No raspoloženje raste u dijelu pučanstva, u dijelu nižih 70% do 80% obiteljskog dohotka, među kojima ima pojedinaca koji ne uživaju prestiž glede svog utjecaja na nacionalnoj pozornici, no koji su poštteni građani, prirodno su pametni, tako da bi, u prikladnom postupku, prirodna odlika vodstva među stanovništvom, prerasla iz odlike vodstva mjesnog i državnog [*misli se na saveznu državu, rekli bismo županiju*] na odliku vodstva na nacionalnoj razini. Možemo pokrenuti farmere [seljake] i radnike, i sličan soj ljudi, s državne razine, i s poljoprivrednog kraja na nacionalnu razinu, vrlo brzo. I vidjet ćemo, imat ćemo bolji sastav vlade, i vjerojatniji opstanak države, nego u slučaju sastava sadašnjeg Kongresa, koji je bio i jest krivo upućen i loše poučen.

---

⁴ Igra istozvučnim riječima: sucks [sisati]/Sachs/sucker [naivac]

Kad govorim o mjesnom vodstvu, ne mislim na kalifornijsku seksualnu nakazu kao guvernera, niti na Nancy Pelosi kirurški zategnutih usana. Senator Dodd bi trebao ljubazno otići u mirovinu. A prostačkog Barneyja Franka treba zamijeniti poštenim zastupnikom koji će stvarno biti u stanju izgovoriti suvisle rečenice.

Moramo se složiti da ćemo to učiniti sada, jer to nam je jedina nada izići iz ove nepogode živi.

DOPUNA

[Izvadak iz misli LaRouche-a o potrebama pokreta za spašavanje države (i svijeta)]:

Prvo, ... potrebno je izgraditi temelje među organskim vodstvom nižih 70% stanovništva. Tamo postoje prirodni vođe... Mora ih se stimulirati da istupe naprijed. ... To prirodno vodstvo, na mjesnim i državnim [županijskim?] položajima tek se počelo buditi iz sna, i mora ih se prisiliti na djelovanje—tegotnim pritiskom birača. Problem je da su stvarni birači Predsjednika upravo ti izopačeni, koje smo gore nabrojali. Njihova je nakana nametnuti Americi fašizam. Prirodni vođe tih nižih 70-80% ih mrze. Te vođe iz nižih 70% treba poučiti i poučavati. Sad još nemaju dovoljno znanja da bi mogli učinkovito raditi. ... Ovdje neobično vaznu ulogu igraju internetske stranice LaRouche-evog pokreta [naročito video zapisi].

Drugo, institucionalne snage, koje su došle s Obaminom administracijom nakon rujanskih izbora, zaslijepio je Obamin problem, i nisu uvidjeli čitavu veličinu problema na vrijeme da bi ga preduhitriili [u krivim postupcima]. Stoga treba poduzeti mjere i snažno pogoditi ove pokvarenjake oko Predsjednika. Treba provesti čistku administracije i to odmah. Larry Summers je poslovični kolovođa. Mora ga se najuriti, i zatim podići opće uzbuđenje i počistiti čitavu štalu od luđaka.

Treće, moramo pokrenuti Pecorinu komisiju⁵ sada. To je ključni bok za uništenje moći cjelokupne financijske oligarhije. Poduzeti ozbiljnu istragu u financijski 'off-shore' stroj iza 'hedge' fondova, napuhanog mjehurata derivata itd., i to će svrgnuti moć carstva. Uništite anglo-holandsko 'off-shore' carstvo, i time ćete postaviti prilike za povrat na uvjete prije 1987., prije velikog financijskog sloma i Greenspanove uspostave naknadnog napuhanog mjehurata. Uništite moć klase 'Ponzi' spletkara, koji su došli pod okriljem Greenspana nakon sloma 1987., i vratit ćete se na politiku koja promiče industriju, poljoprivredu i infrastrukturu.

Vratite se na 25. srpnja 2007. Da je Kongres radio u skladu s LaRouche-evim prijedlogom u to vrijeme, problem se moglo staviti pod kontrolu. Kad imate tvrtke, koju su nelikvidne a pretvaraju se da nisu, te nastavljaju krasti, to se zove prijevara i pronevjera. Isto tako zove se pljačka banke. To je slika Goldmana Sachsa. Baš kao što je Larry Summers kolovođa administracijskih spletkara, koje se treba odmah najuriti, Goldman Sachs je ljepotan s oglasa anglo-holandskih financijaških ustanova čije se poslovanje mora zatvoriti i zabraniti. Pažljivo sagledajte spašavanje AIG-a i što stvarno vidite, to je prikriveno spašavanje, novcima poreznih obveznika, stranih banaka—i Goldman Sachsa. AIG je bio protočna ustanova, a ne konačni primatelj fondova spašavanja. Koliko je pokvaren bio Hank Paulson, u svom inženjeringu izvornog postupka spašavanja zvanog TARP i spašavanja AIGa, kad je cijelo to vrijeme dobro znao da ustvari spašava svoje prijatelje u svojoj bivšoj tvrtki, Goldman Sachs?

---

⁵ **Pecora Commission** je ime koje se obično daje kad se govori o komisiji koju je Senat SADa osnovao 4. ožujka 1932. da razotkrije uzroke pada Wall Streeta 1929.g. Nosi ime po četvrtom i zadnjem glavnom Savjetniku odbora, Ferdinandu Pecori. Pecora Commission razotkrila je široki raspon zloporaba banaka i bankarskih udruga.

Četvrto, Barney Frank ima žicu zla. On nije tek glup. On je prepreden. On dobro zna. Što možete očekivati od pokvarenjaka s Barneyjevom žicom? Podsjetite se, 1989., *Washington Times* razotkrio je da je Stephen Gobie vodio homoseksualni krug prostitucije iz Barney Frankovog stana na *Capitol Hill*-u. Frank je bio dobro upoznat s tim. Skandal je bio na svim naslovnicama, i trebao je okončati karijeru Franka Barneyja tada i tamo. Nikad nije smio biti ponovno izabran u Kongres. Ali ne, skandal je pokopan. Pa tko onda ima Barneyjev dosije? Ne znamo točan odgovor na to pitanje, no saznat ćemo. Kako je mogao biti ponovno izabran nakon što je taj skandal došao na sve nacionalne naslovnice? Je li Kennedyjev stroj ili bostonski *Vault*⁶ imao svoje prste u Barneyjevom čudotvornom opstanku u Kongresu? Sve što znamo je, kadgod se to pitanje pojavi, Barney Frank se sav nekontrolirano zapjeni od bjesnoće.

Zapamtite, kad se jednom Larry Summersa najuri kroz vrata, vidjet ćete lančanu reakciju koja će cjelokupnu trulu skupinu koja sad okružuje Predsjednika Obamu istjerati iz grada.

II. dio, Sedam pitanja

“Sedam pitanja su od odsudnog značaja i treba ih se raširiti na međunarodnu raspodjelu. Suština nije predstavljena nigdje drugdje”. U tu svrhu ponovno ih ovdje donosimo.

Sad ću obraditi sedam pitanja, tehničkih pitanja, a prvo [pitanje] ću pažljivo formulirati ... zbog njegove osjetljivosti. A zatim ću uzeti drugih šest pitanja, na svoj uobičajeni način. Prva stvar je, treba očistiti palubu. Ima nešto što moramo izbaciti iz svog sistema kao nacija, **sada**. To je vruć predmet, ljudi se ne vole uhvatiti u koštac s njim, no to moramo učiniti. Ako ne učinimo, ova nacija ne će opstati. Prva popularna zabluda—obradit ću ukupno sedam zabluda—prva popularna zabluda, moramo je pomesti sa stola donošenja naše nacionalne politike odmah, inače naša nacija nema šanse preživjeti sadašnji nasrt globalne krize, a to je sljedeće:

Ovaj planet je nedavno prošao kroz dva relativno dugotrajna procesa **globalnog zahlađenja!** Neposredno sada, ušli smo u relativno kraće razdoblje koje će trajati još nekoliko godina, koje već predstavlja solarnu fazu globalnog zahlađenja, na što ukazuje nedavni, zlosutni pad aktivnosti sunčevih pjega. To jest, aktivnost sunčevih pjega je u opadanju, kao što se to sada događa, a tipična posljedica toga je ponovno zaleđivanje pokrova Arktika. Otapanje Arktika je završilo, arktičko zaleđenje se vratilo, veće nego ikad! [*Vidi Prikaz 1*]. **U fazi smo globalnog zahlađenja!** Ne globalnog zatopljenja: globalno se zatopljenje treba dogoditi u Paklu! Pa oni koji to vole, trebaju tamo otići.

U redu. Istovremeno ušli smo u dugoročne prilike koje pogoduju proširenju zaleđenja, kao što je zamrzavanje ledenog pokrova na Arktiku pokazalo. Ova druga faza hlađenja u sprezi je s tri dugoročna sustava Sunčevog sustava, koji su u prošlim 2 milijuna godina bili uobičajeni razlog povlačenja i širenja trajnog procesa zaleđenja planeta. Drugim riječima, od po prilici 17,000 g. prije Krista, došlo je do značajnog topljenja nakon oko 100,000 godina, što je imalo za posljedicu da je Sredozemlje postalo Sredozemno more, a ne jezero, i kasnije Crno More se pretvorilo iz slatkovodnog jezera u slano more. I to se nastavilo. Sad smo na putu natrag, dosegli smo vrhunac topljenja, i sad je proces zaleđivanja u porastu. I to se povećava zbog tri dugoročna faktora sunčeve orbite, koji tvore te okolnosti. Postoje i

---

⁶ Vault – moćna (tajnovita) udruga bostonske (anglofilne) poslovne elite.

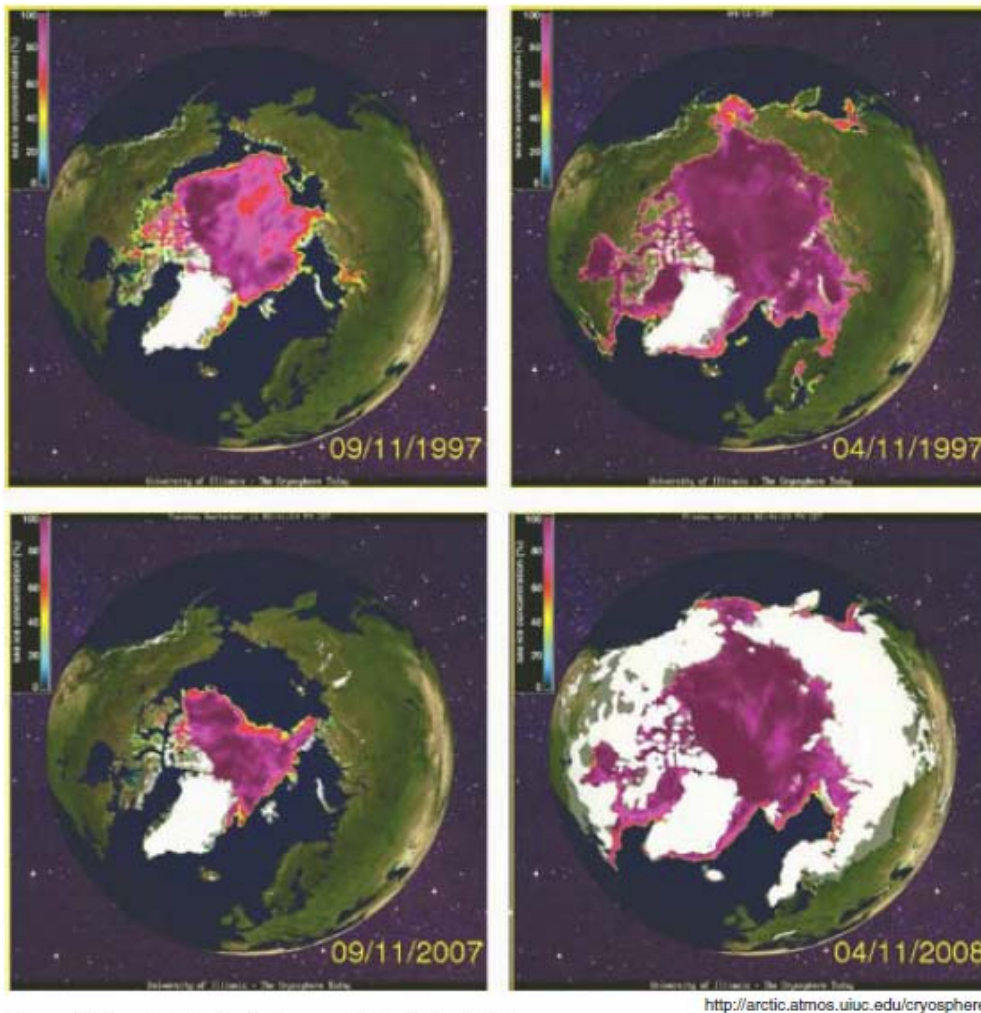
drugi faktori, kao zračenje, ili Rakova Maglica koja je udaljeni dio iste galaksije, Mliječne Staze. Ona nam daje pravilne impulse kozmičkih zraka, što dovodi do interferencije sa solarnim aktivnostima. Postoje, tako, mnogi faktori koji posreduju i prilagođuju ove smjere razvoja događaja. No u razdoblju od 2 milijuna godina ovaj planet je bio i **ostaje u** razdoblju zaleđenja, koje postaje veće pa se zatim smanjuje te opet povećava. Općenito, ta razdoblja se dijele, ta povlačenja i širenja na dugoročne razvoje događaja od oko 100,000 godina.

Svjetski nacisti divlje prirode⁷

Dakle, cjelina ovog takozvanog razvoja globalnog zatopljenja je namjerna prijevara, koju su zajedničkim djelovanjem zamijesili dvojica glavnih utemeljitelja *World Wildlife Fund*-a : Jedan

je, sad već ... pokojni, bivši nacist princ Bernhard Nizozemske, a njegov kompa je princ Philip. Politika genocida, kao što ju je princ Philip izrekao, naprimjer u svojoj nakani smanjenja svjetskog stanovništva za **barem dvije trećine!** što je prije moguće—to je njegov program globalnog zatopljenja—to je ista doktrina, koju je ranije i često izrekao, sotonska ličnost znana pod imenom Bertrand Russell, koji je prvi, u rujnu 1946., predložio rano pokretanje globalnog nuklearnog ratovanja, u istu svrhu. Neki će prigovoriti da optužujem princa Philipa i Bernharda, kao i Bertranda Russella, za hitlerovsko razmišljanje, pa točno to je moja namjera izreći. Tu nema absolutno nikakve grješke, niti mogućnosti pogreške u

PRIKAZ 1 Arktičko more se opet zaleđuje: Gdje je globalno zatopljenje?

Ove satelitske snimke pokazuju zemljina Arktička područja kroz zadnjih 11 godina (na svakoj snimci lijevo je Sjeverna Amerika, desno Eurazija. Aljaska i Aleutsko otočje, kao i Sibir i poluotok Kamčatka su na vrhu snimke.) Bijela područja su solidna ledena kapa, crna je ocean bez leda, tamno zelena područja (ljubičaste nijanse na web-stranici) su led različite debljine. Snimke iz 1997. pokazuju mnogo topliju klimu od današnje zbog djelovanja El Niña te godine. Podatci za 2008. pokazuju vema raširene sante leda. Za poučne dnevne snimke i animirani video zapis, posjetite gore navedenu web stranicu.

⁷ Aluzija na *World Wildlife Fund* [=svjetska divlja priroda] *Fund*

mojoj tvrdnji činjenice kad o tome i njima govorim, sada! Tipičan primjer opasnosti danas vidi se u slučaju cvjetanja udruženja kao MySpace i Facebook, čija je osebujna važnost što ona predstavljaju, zajedno sa štovateljima ubojitih računalskih igrica, izgubljeni naraštaj mladih ljudi, kao što su mnoga djeca i unuci 68aša, koji su pobjegli iz stvarnog svijeta u čudesno, kultno udaljivanje, poznato znanstvenicima i drugim učenjacima koji poznaju kultove iz starijeg vremena. Govorim ovdje o sličnim kultovima, kao što je drevni kult Dionizija i moderna ničeovska verzija tog kulta, kao nacistička partija, zeleno vodstvo iz 1920.-ih, kult droge, kult LSDa kojeg je u SADu i Kanadi pokrenuo britanski trio—sotonist Aleister Crowley, H.G. Wells i Bertrand Russell—u 1920.-im i 1930.-im, pa su to približni izvori neo-dionizijevskih, narkomanskih i srodnih kultova društvenog udaljivanja, koji su se razmnožili među mnogim našim mladim ljudima u obim Amerikama i Europi danas.

Ovi slučajevi tog kruga šašavih ekscentrika, koje je magazine **Time** razotkrio, izraz su dionizijskih kultova, koji su izbili pod okriljem istaknutih 68aša, i koji su se izlegli kao plod Europskog *Kongresa za slobodu culture*, u razdoblju od 1945. – 1989.

Budući je magazine **Time** učinio veoma potrebnu uslugu razotkrivši organizirani pokušaj ispiranja mozga našeg Predsjednika na dužnosti, tako su i većinu zlih društvenih pojava, koje muče društvo, proizvela (zlo)namjerna posredništva, koja svoj utjecaj sakrivaju iza kulta onih koji o svom mišljenju kažu: “Ja ne vjerujem u teorije zavjere”. Moramo se podsjetiti da gotovo sva velika dostignuća, u povijesti čovječanstva, proizašla su iz naglog buđenja velikog dijela pučanstva i njihovog prepoznavanja besmislenosti i opasnosti koje predstavljaju dionizijski i raznorazni kultovi “pravovjernika”, obuhvaćajući i kultove društvenog udaljivanja kao princ Philipov i Bernhardov *World Wildlife Fund* danas.

LaRouche-eva predviđanja

Nastavljam sad sa šest preostalih pitanja: određene popularne zablude o prirodi ekonomije/gospodarstva. Treba ovdje zabilježiti i evidentirati da sam davao predviđanja gospodarskih razvoja događaja, uspješno, od svoje prve prognoze, koju sam dao 1956.g., a to je bilo predviđanje za kratki rok, predviđajući da će negdje u veljači ili početkom ožujka 1957. g. doći do najteže, najveće recesije u poslijeratnoj povijesti SADa. I ona je došla točno na vrijeme kako sam obećao.

Zatim sam dao predviđanje za dulji rok, koje se odnosilo na kraj 60.-ih i početak 70.-ih, gdje sam predviđao, u to vrijeme, ako ne dođe do stanovitih promjena politike koja se vodila pred kraj 1960.-ih, da ćemo do sredine 1960.-ih zakoračiti u početak procesa sloma u gospodarstvu, i da moramo tada očekivati da ćemo krajem 1960.-ih—ako se ove prilike nastave—ili početkom 1970.-ih, biti na putu općeg raspada gospodarstva.

Nakon tog, pak, vremena, dao sam određeni broj predviđanja. ***Nijedno od tih predviđanja nije se temeljilo na statističkim metodama.*** Jer ja ne vjerujem u statistike. Statistike ne određuju način funkcioniranja gospodarstva. Monetarni procesi mogu biti odraz odluka vlada i drugih, koje izazovu ove učinke, no statistički procesi nisu ti koji određuju procese u gospodarstvu. Smjer razvoja događaja u gospodarstvu određuje volja moćnih utjecaja koji oblikuju politiku. Dugoročna, pak, politika ovdje je ovo: Dogodila se na dan 13. travnja 1945. Dan ranije Franklin Roosevelt je preminuo. 13. travnja Truman je **ukinuo** politiku Franklina Roosevelta, i usvojio politiku fašiste, poznatog kao John Meynard Keynes. Teorija Johna Meynarda Keynesa u to vrijeme, i kasnije—i njegovih kasnijih sljedbenika, sve do današnjeg dana—temeljila se na knjizi koju je John Meynard Keynes napisao 1937. Ta knjiga, koja je bila izdana u Njemačkoj, s predgovorom na njemačkom, naznačila je svrhu tog izdanja, gdje je Keynes rekao,

u predgovoru, da je po njegovoj nakani Njemačka pod Hitlerom bila gospodarstvo prikladnije njegovim metodama nego druge države. I bio je u pravu! Bio je u pravu!

Keynes je inače bio, sam po sebi, priličan čudak, u mnogo dimenzija čudaštva, a ne mislim tu na pećnicu.⁸ Podsjetite se na događaje: Mi u SADu, pod Rooseveltom, počev od dana kad je Roosevelt stupio u Ured—bili smo na putu u pakao, gospodarski pakao. Kretali smo tim pravcem, jer je to bilo usmjerenje našeg oblikovanja politike, nakon umorstva Predsjednika Williama McKinleyja, koje je na vlast donijelo Teddyja Roosevelta, i kasnije Woodrowa Wilsona, u Predsjedništvo. Čovjeka Ku-Klux-Klana, Woodrow Wilsona—njegova porodica bili su članovi Klana, a Wilson je, kao Predsjednik, ponovno pokrenuo Ku-Klux-Klan u SADu, *iz Bijele Kuće, osobno!* Ista stvar se odvijala 1920.-ih pod Coolidge-em, koji je držao jezik za zubima, jer je znao da je kriminalac, i mogao bo priznati [otvorivši usta]. A Herbert Hoover, koji je bio kompetentan inženjer, no imao je lošu politiku, a radio je za ljude koji su imali još lošiju politiku.

Kad je Roosevelt stupio na scenu, bili smo u dugoročnom procesu upropaštenja.

Pomorska kultura i navigacija po zvijezdama

Još jedan korak, koji morate uzeti u obzir: U znanj povijesti čovječanstva, nadmoćniji oblik kulture nije nikad došao od razvoja na kopnenom području, razvoj na kopnenoj osnovici. Sve uspješne vodeće struje u kulturi, u ekonomskoj kulturi, došle su od pomorskih kultura: ljudi koji su živjeli na moru, ili bili pomorci na obalnom području. Zato jer su, kao jedno, radili—bili su inteligentniji, budući da je plovidba oceanima zahtjevala da znate nešto o Sunčevom sustavu i zvijezdama, pogotovo kod dugotrajne plovidbe.

U razdobljima zadnjih 200,000 godina ledenih doba, većinu civilizacije Sjeverne hemisfere dali su ljudi koji su živjeli na Arktiku jedan dio godine, i spuštali se niže u druga područja u drugi dio godine. Također na Indijskom oceanu, gdje su postojale značajne kulture, u vrijeme kad su razine vode planeta bile oko 100 m niže nego danas. Jer je led na vrhu tog procesa sadržavao vodu.

Tako je razvoj kulture znanosti—upravo uporaba riječi “univerzalni” primjer je toga—odraz je nužde služiti se zvijezdama za navigaciju, jer imamo pučanstvo, koje putuje okolo u flotilama brodova od jednog mjesta do drugog, ovisno o mijeni godišnjih doba. Oni to ne mogu raditi, ne mogu se seliti bez vještine navigacije, i to navigacije po zvijezdama. A dugotrajne plovidbe ovise o promatranju zvjezdanog sustava, radije nego samo planetarnog sustava. Pa tako, kultura čovječanstva se uvijek temeljila, do stanovite točke, na pomorskoj kulturi.

Drugi vid je, da je do sredine 19. stoljeća bilo učinkovitije, i lakše, voditi trgovinu vodom i morem, nego kopnom. Rijeke, no pogotovo mora i oceani, bili su osnov kulture. Imali ste ljude koji su pokušavali živjeti na kopnu u unutrašnjosti, no u vrlo siromašnim uvjetima. A prevladavajuća kultura planeta bila je, dugo vremena, pomorska kultura, ljudi pomorci. Ljudi koji su živjeli u unutrašnjosti uvijek su bili relativno nazadni, jer je bilo skuplje, nisu se mogli kretati naokolo s lakoćom i tako dalje, pa je u tome onda stvar.

---

⁸ Igra istozvučnih riječi: kook [čudak]/cook [kuhar]

No sad, došlo je do promjene, sredinom 19. stoljeća.

Došla je promjena iz dva razloga: Prije svega, sustav carstva, koji je niknuo u Sredozemlju, posebice po prilici u vrijeme Peloponeskog rata, od tog vremena kasnije, pomorske kulture bile su vladajuće kulture Sredozemlja. Bilo je i vladajućih kultura Indijskog oceana.

Podsjetite se, bilo je vrijeme kad je Indijski ocean bio 100

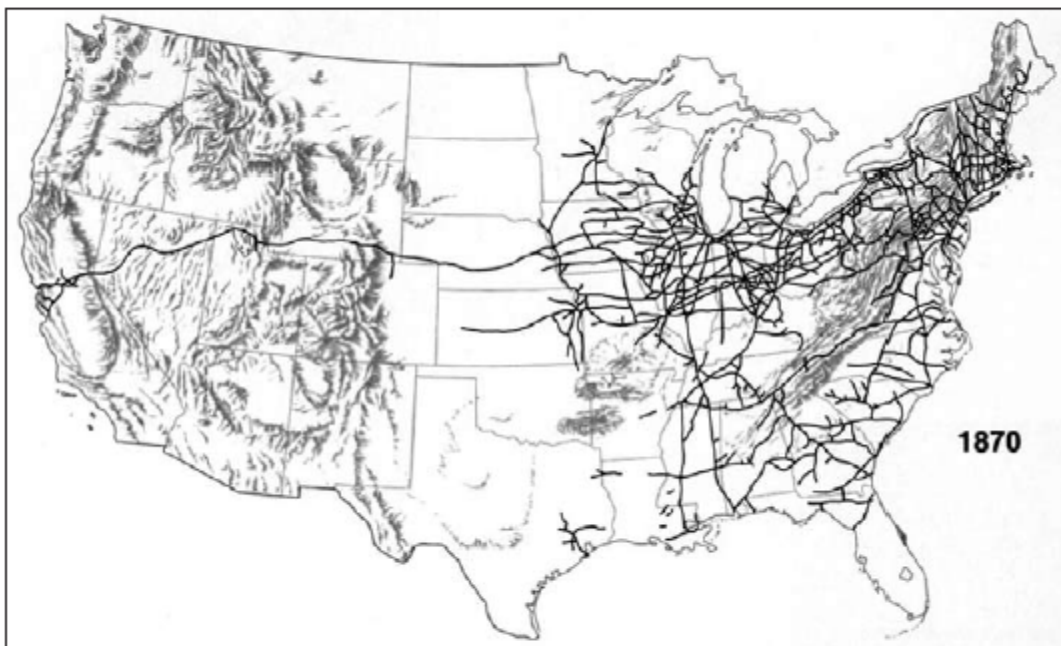
metara ispod današnje razine, kad je obala Indije bila mnogo šira. A u razdoblju zaleđenja [glacijacije], količina vode koja je tekla velikim rijekama bila je mnogo veća. Imali ste stoga vrlo važnu kulturu u Podkontinentu [Indijskom poluotoku], te ste imali i značajne kulture u pomorskim područjima, gdje se kultura razvijala. Bile su to onda vladajuće kulture. I stoga carstva su se razvijala na oceanima, kao pomorska carstva, ne kopnena carstva—glavna carstva bila su upravo to.

No u 19. stoljeću došlo je, razvojem sustava transkontinentalne željeznice Sjedinjenih Država, razvojem koji je obuhvatio teritorij od Atlantika do Pacifika, pa od kanadske do meksičke granice, [došlo je] do razvoja u SADu države nacije koja se bazirala na kopnenoj masi, dakle suverena nacija država koja je bila djelotvornija, u svom unutrašnjem, **kopnenom** prijevoznom sustavu od prijevoza tereta oceanom. To je još uvijek slučaj, danas. Ako želite nešto važno poslati u udaljena mjesta, trebate transkontinentalni, vrlo brzi sustav željeznice—ne automobilski sustav, već željeznički—koji je učinkovitiji, omogućuje vam veću djelotvornost proizvodnje po glavi stanovnika, od svakog drugog načina, na primjer u prijevozu. Avion nije učinkovit način prenošenja tereta na velike daljine, osim kad se radi o hitnom slanju od prvenstvene važnosti. Oceansko putovanje nije učinkovit način kretanja oko ovog planeta. Učinkovit način je moderni sustav željeznice, sustav na magnetsku levitaciju. To je najbolji način razvoja kontinenta.

Nakon toga, kad su se SAD razvile, u posljedicama Lincolnove administracije, i razvile transkontinentalni sustav željeznice—nakana koju je već osmislio John Quincy Adams, Ministar Unutarnjih poslova—ta politika je učinila Sjedinjene Države najvećom silom na ovom planetu, po njenim odlikama.

PRIKAZ 2

Željeznička mreža SADa 1870.g., nakon dovršetka transkontinentalne željeznice

Library of Congress

Izgradnja transkontinentalnih željeznica, počevši sa Sjedinjenim Državama u vrijeme Lincolnove administracije i šireći se na Njemačku, Francusku i Rusiju, bila je potencijalno smrtna prijetnja Britanskom carstvu, povijesno baziranom na pomorskoj sili.

To je, dakle, značilo pobjedu Sjedinjenih Država nad Britancima, koji su onda namjestili invaziju Meksika i izazvali Građanski rat u Sjedinjenim Državama. Poraz Britanaca glede tog razvoja, pogotovo s razvojem gospodarstva oko sustava transkontinentalne željeznice, bio je najveća prijetnja s kojom se Britansko carstvo ikad suočilo.

Pa onda, kad je Europa, nakon nakon 1876., pogotovo 1877., počela kao u Njemačkoj, kao u Rusiji, kao u Francuskoj, kao u drugim zemljama,

odmah kretati prema razvoju transkontinentalnog sustava željeznica, to je bila revolucija, koja je **dokinula** moć, pomorsku moć Britanskog carstva. I sve borbe i ratovi koje smo imali od tog vremena, imaju kao uvod i povod odlučnost Britanskog carstva **uništiti Sjedinjene Države kao silu** i obnoviti osiguranu silu, zauvijek, Britanskom carstvu, carstvu novca, ne Britanaca—Britanci ne znaju misliti—no novac pokreće. To je stoga problem koji imamo. To je problem krize.

Brianski imperijalizam je Svjetsko carstvo

No sad, naličje toga, komplementarna strana toga, je to što razvoj čovječanstva, razvoj moći pojedinca, razvoj nacije ovisi o znanstvenom razvoju—temeljnim znanstvenim probojnim otkrićima i njihovim nus-proizvodima, koji se onda koriste u svrhu povećanja moći čovjeka, po glavi i po četvornom kilometru, da tako poveća potencijal za pučanstvo i tako dalje.. Suprotno tome, želja imati carstvo, carstvo **novca**, carstvo lihvarstva, ovisi o potiskivanju znanstvenih saznanja i primjene kod pučanstva, držeći ljude nazadnim i glupim, i tako ih kontrolirati.

I borba koju imamo, borba na ovom planetu danas, borba protiv princa Philipa, fašiste, borba protiv pokojnog fašiste, princa Bernharda Nizozemske, ista je stvar: oni nas pokušavaju zaglupiti, govore nam da ne možemo imati znanost, ne smijemo imati izvore energije visoke gustoće. Ne smijemo to imati! Moramo ići nazad, moramo ići natrag u pećine. Moramo zaštititi šišmiše! Nisu li šišmiši vrijedni kao i mi? Ovo društvo je društvo pušiončara.

Prema tome smisao je u borbi za napredak, borbi za razvoj znanosti, borbi za intenzivna kapitalna ulaganja u proizvodnu moć čovječanstva, borbi za oslobođenje čovječanstva od bestijalnih okolnosti imperijalizma! A britanski imperijalizam **jest** svjetsko carstvo! Nema drugog carstva na ovom planetu danas! Svaki kreten može reći on je carstvo, može sjediti na uličnom čošku s limenom konzervom i reći, „Ja sam carstvo“. No on nije carstvo! Britansko carstvo je jedino carstvo na ovom planetu danas.

PRIKAZ 3

PRIKAZ 4

Pruga Berlin-Bagdad, koju je Njemačka izgradila početkom 20. stoljeća

Prema tome, događaji 1865.-66., pa nakon toga do 1876., bili su revolucija, koja je **potvrdila Sjedinjene Države i njihovu odliku suverene države nacije**, i koji su dali nadu ljudima svijeta **da se oslobode** carstva! I uspostave sustav suradnje suverenih država nacija na ovom planetu. To je, dakle, ključno pitanje ovdje.

I to pitanje—ono se također javlja, intelektualno, u pitanju na koji način mi razmišljamo o ekonomiji. Ako shvaćamo da upravo znanstveni napredak, napredak temeljne znanosti, koji je postolje naše sposobnosti zadovoljiti zahtjevima čovječanstva, i pružiti budućnost čovječanstvu, onda velika borba na ovom planetu nije borba ratova, vojnih snaga. To je borba onih koji žele razviti um i sposobnosti čovjeka pojedinca i naroda, protiv onih koji žele ljude držati **nazadnim!** I držati ih na razini koju takozvani zeleni borci za okoliš priželjkuju.

Pa, budući ne možete održavati pučanstvo veće od 5 milijardi ljudi na ovom planetu bez nuklearne energije i sličnih vrsta tehnološkog napretka, prema tome oni koji žele carstvo, u jednom ili drugom obliku, žele smanjiti pučanstvo na planetu na **manje od dvije milijarde ljudi**.

Upravo to je značenje pokreta zelenih boraca očuvanja okoliša: to je genocid! Program genocida. Upravo na to princ Philip misli. Upravo to je onaj fašista, taj bivši nacist, prince Bernhard mislio.

Dakle, zablude koje imamo o ekonomiji, javljaju se zbog činjenice što netko misli da je gospodarstvo/ekonomija stvar **novca**, ili poslovanje na osnovi **novca**, ili prodaje svog susjeda. Prodaje svog susjeda samog, ne onog što on može ponuditi.

Prema tome, novac nije odlučni činilac bogatstva. A statistička mjerenja novca nemaju nikakve veze s pravim predviđanjima bogatstva. One mogu utjecati na stvari, zato jer političko gospodarske mjere idu u tom smjeru. No na planet utječe razvoj **uma** čovjeka pojedinca. A razvoj uma pojedinca znači više

razinu kulture, Klasične kulture!⁹ Klasične kulture, Klasične glazbe i slično. To je mjerilo čovječanstva. Ako ste protiv Klasične kulture, onda ste za uništenje uma društva: Želite proizvesti krdo životinja koji ne znaju ništa bolje. Pa oni grokću. Ne moraju naučiti kako rastavljati riječi, ne moraju znati kako vladati kontrapunktom,¹⁰ znaju samo groktati. Ili ako se umore od groktanja uvijek mogu vriskati.

Stoga, pitanje novca *nije* odlučni činilac.

Statistika nije ono

Došlo je do, kao u slučaju Sjedinjenih Država, što se pokazalo ponovno u slučaju reforme Franklina Roosevelta, saznanja o potrebi za sustavom čvrstih valutnih tečajeva suverenih nacionalnih valuta. Jer vrijednost ne leži u novcu! Novac je samo sredstvo organizacije izmjene: ulaganja, i robe, i razmjene. Nema urođene vrijednosti. Statistička mjerenja toka novca, ustvari vam ništa ne govori o tome kako gospodarstvo funkcionira.

Uvijek sam bio u pravu, od mog prvog predviđanja 1956.g., uvijek sam bio u pravu. I u svako kritično vrijeme, svatko tko mi je proturječio bio je u krivu: oni rabe statističke metode, koje su prirodno nekompetentne. Oni mjere monetarnom statistikom. To je nekompetentno mjerenje. Važno je ono što radite ulaganjem u **fizičku produktivnu moć radne snage**. Također, ulaganjem u razvoj **uma** i društvenih odnosa ljudi, koji su **bitni** u tom povećanju produktivnosti. **Fizička proizvodna moć radne snage**, koju izumi omogućuju. Nijedna životinja ne može proizvesti izum, nijedna životinja nije nikad otkrila [prirodnu] zakonitost.

Prema tome, samo čovjek i samo čovjekova stvaralačka sposobnost, stvaralaštvo koje je potencijal kod [svakog] čovjeka i kod nijedne druge žive vrste, sposobni su stvarati moderno **ljudsko** gospodarstvo. Nikakav monetarni sustav ne određuje ljudsku ekonomiju, osim kao trulež u gospodarstvu. Novac nam je, u stanovitom smislu, potreban. Novac kao nagodba kod trgovine. Ali produktivnost je povećanje **proizvodne moći radne snage** po glavi i po četvornom kilometru ovog planeta. A to dolazi kroz dvije stvari: razvoj **fizičke moći** proizvoditi, što je odraz fizikalne znanosti, uključujući biološku znanost. A druga stvar je razvoj sposobnosti prijenosa ideja te vrste, što ima veze s **kulturom**, pismenom **kulturom** ljudi, i razvojem te pismenosti, te razvojem uporabe te kulture. Eto, to je ekonomija/gospodarstvo.

Također, tu su druge stvari o kojima ću govoriti malo poslije, ovdje, no u tom leži bit. Razlog zašto ljudi to krivotvore, govoreći, „Pa, što nam statistike kažu?“ Vi slušate statistike? Hm? Tko je vaš psihijatar? Statistika nije ono.

Automobilaska industrija, naprimjer

Naprimjer, samo da to pojasnim, jer to je sporno pitanje: moje predviđanje 1956.g., naravno, zasnivalo se na mom proučavanju Riemannove fizike i njene primjene na ekonomiju. I na onom što sam razumio, jer sam bio praktični savjetnik, također, baveći se mnogim i čitavim odjelima industrije, pogotovo automobilske industrije i srodnih industrija, između ostalog. I stoga sam znao, jer su *Wall Street* i

---

⁹ U svim radovima LaRouche-a i Schillerovog Instituta, pa tako i u njihovom prijevodu, „Klasični“ s velikim slovom označuje umjetnost i znanost koja slijedi svoj trag od drevnih 'klasičnih' vremena, i počiva na načelima Platona, Platonove Akademije, i slično. 'Klasično' obilježava djela u kojima ljudski um 'razotkriva' tragove inteligencije ugrađene u takva djela, t.j. **nakanu** koju ljudski um može spoznati i time povećati svoju moć.

¹⁰ T.j. uzajamnim nadopunjavanjem suprotnosti

automobilske industrije proizvodili automobile, koji su imali približno dvije uporabljive godine života. Naime, nakon oko dvije godine, troškovi popravaka bi premašili troškove kupnje novog vozila. Tako su onda smislili stvoriti širenje automobilske industrije, i nekih drugih industrija kao na pr. drvnu, na osnovu kredita; počeli su izdavati kredite tobože za prodaju automobila na 36-mjesečni rok, dok je tipični automobil imao stabilno stanje samo 24 mjeseca: Naime fizička vrijednost automobila počela bi se pogoršavati nakon 24 mjeseca, jer je Detroit ustvari proizvodio grozno smeće, po kvaliteti!

Davali su, dakle, 36 mjeseci za kredite. A 36 mjesečnih rata otplate za novi auto bila je osnovica te grane gospodarstva. No auto je vrijedio, po svojoj neto vrijednosti, samo za oko 24 mjeseca. Stoga 36 mjeseci nije bilo dovoljno, pa su smislili novi plan, zvan balonska mjenica, gdje bi vi imali 36 mjeseci otplate; za prvih 35 mjeseci, rate su bile iste, mjesečno. 36. mjesec mogao je biti nekoliko puta veći. I to se događalo na mnogim područjima izdavanja kredita tijekom 1950.-ih.

Kad sam to uvidio znao sam kad dođe ožujak—jer u gospodarstvu SADa, mi funkcioniramo uglavnom na 13.-mjesečnom ciklusu, to jest 12 mjeseci od kraja prvog kvartala do prvog kvartala sljedeće godine. Znao sam da će, kad dođe sljedeći godišnji rok, oko ožujka 1957.g. da će taj plan eksplodirati, jer sam imao saznanja o svim tim industrijama, koje su činile te vrste pogreške, jer ih je vladina politika u tome ohrabivala. Pa je tako i eksplodirao! Došlo je do najveće recesije u poslijeratnom razdoblju.

Ljudi su mi dolazili pitajući, „Koje su vaše statistike“? Rekao sam, „Ne trebaju mi statistike. Ja znam, da tamo vani imate automobile čiji je rok dospjeća 36 mjeseci, s balonskim mjenicama u 36.-om mjesecu, i one će doći na naplatu; kad dođu, ovo će se gospodarstvo srozati u duboku recesiju. Jer nisu to samo automobili, već čitav skup drugih stvari—kuće i stanovi i sve drugo, bile su u istom reketarskom poslovanju. Stoga smo znali, ili smo bili u stanju predvidjeti, jer smo znali okolnosti **fizičke proizvodnje**, [znali smo] odnos infrastrukture i fizičke proizvodnje, za te stvari, fizičke stvarnosti su ono što vam daje nagovještaj u kojem smjeru **sadašnja politika gura stvari**. Politika stvara krizu.

Naprimjer, imali smo recesiju 1987.g., koja je bila isto toliko velika kao Depresija 1929.g. Listopad—prognozirao sam je, također. Nastupila je u listopadu, baš kao što sam predvidio. Zašto? Zbog kvartalnog ciklusa i fizičkih uvjeta tog vremena. A tada je došlo do nastupa Greenspana, koji je došao s ludim, samo-napuhujućim sustavom kredita. I tako, nakon što je Greenspan stupio na položaj zamijenivši Volckera u Saveznom sustavu pričuve, u Sjedinjenim Državama je nastupilo ludilo: Počeli smo funkcionirati pod luđačkim kreditnim sustavom.

Razlog zašto smo sad u stečaju je dvostruk: Prije svega, u stečaju smo zbog Greenspana; samo-napuhujući dug! Plus, činjenice da je došlo do ovog, kad smo trebali staviti stvari pod stečaj, i otarasiti se bezvrijednog duga, a mi smo išli u **spašavanje tog duga**, preko tvrtke zvane Goldman Sucks i sličnog soja ustanova. Pa tako, umjesto stavljanja stvari pod stečaj, da se otarasimo smeća, odlučili smo spasiti smeće a ubiti bebu! Znao što mislim, spasiti pelenu—baciti bebu. Baš to su učinili.

U tim, dakle, slučajevima nije novac, nisu statistike, nije monetarna teorija koji odlučuju način funkcioniranja gospodarstva/ekonomije. To je fizički [faktor]! A fizički obuhvaća činjenicu ljudskog mozga, koji nije nimalo nalik na bilo koji životinjski mozak, nijedna životinja ne može stvarat izume—samo čovjek može. I to je vrsta načina na koji organiziramo svoj **društveni sustav**, usvajanjem **društvenih konvencija** kako da se ponašamo, te kakve fizičke učinke tih konvencija [možemo očekivati]. Stoga, ako imamo manjkave konvencije, koje ne funkcioniraju kako treba, imat ćemo problema! A ti su problemi predvidljivi—u **fizičkom** obliku. Ne gledajte novčane strane, s fizičke strane. No, očigledno, ako

tiskate novac, znate, bez ograničenja, onda ćete imati hiperinflaciju. No to nije monetarno pitanje, to je pitanje idiotizma.

Zablude glede profita

Druga stvar je pitanje zabluda o dobiti, treća točka. Čovječanstvo je jedino stvorenje na ovom planetu koje nije životinja—iako se neki naši ljudi okušavaju. Ljudsko biće posjeduje stvaralaštvo: To je sposobnost otkriti istinski univerzalnu zakonitost, po uzoru na Johannes Keplerovo otkriće univerzalne gravitacije, koje je sve on sam postigao. Keplerovo otkriće je uzor otkrića univerzalne fizičke zakonitosti, kao što je to kasnije s više pojedinosti Albert Einstein pojasnio, i tako dalje. Pa tako, tu su te zakonitosti/načela. Stoga, čovjekova sposobnost otkriti univerzalne fizičke zakonitosti i slične vrste zakonitosti, koje utječu na umjetnost i tako dalje, sve to su sredstva koja čovječanstvu daju mogućnost povećati svoju proizvodnu moć. U slučaju životinjskog roda ili skupina životinjskih vrsta, kao stanište, ta skupina životinja ima ograničenja glede svoje populacije, koju određuju prilike staništa. Životinja se ne može izdići iznad toga, bez povoljne promjene u staništu.

Ljudska bića su drugačija. **Mi stvaramo stanište.** Mi stvaramo nove vrste staništa. A tipičan primjer toga je naša uporaba pronalazaka univerzalnih fizičkih zakonitosti. Mi pronademo sposobnost ljudskog stanovništva, koje bi inače imalo potencijal gorila ili čimpanzi glede napućenosti Zemlje. Čovječanstvo nije čimpanza, iako se neki ljudi pokušavaju kvalificirati za to. Pa prema tome, čovječanstvo je sposobno povećati ljudsku populaciju iznad razine čimpanzi! To znači, vi imate ekološki problem: Jer, ako želite majmunisati okolo, ponašajući se kao čimpanza, upast ćete u nepriliku. Ne ćete moći previše uživati u porodičnom životu! Pa onda, ljudsko društvo sposobno je razviti brojno pučanstvo—imamo sad **6.7 milijardi** ljudi na ovom planetu! Nema nijednog postojećeg roda sposobnog ostvariti nešto slično! Razlog je ljudski mozak! Ne mozak kao takav, već ljudski um: moć izumiti društvene postupke kao i fizičke procese. To je, onda, čovjek.

Što to onda znači?

Uzmite slučaj biosfere: Biosfera normalno ima stanovita ograničenja svoje populacije, i tu se ne radi samo o nekoj posebnoj vrsti, već skupu vrsti i njihovom uzajamnom djelovanju jednih na druge u staništu. Čovječanstvo je odavno nadmašilo odlike potencijala koje bi neka životinjska vrsta imala, recimo babuni, ili slično. Mi također iscrpljujemo neke sirovine blizu površine Zemlje, kojima raspolazemo. Pa kako onda živimo radeći tako? Kako kršimo, kako bi biolog rekao, zakon prirode?

Mi ustvari povećavamo moć čovječanstva živjeti, [u uvjetima] koje bi većina ljudi zvala „prenapučenost“. Mi povećavamo čovjekovu moć postojanja! I **povećavamo** svoj standard života, radeći tako.

Prema tome, što nam znači kad govorimo o „dobiti“? Ne znači nam novčanu dobit. Znači nam nešto što se može odraziti, očigledno, u računovodstvenim brojkama, kao novčana dobit, no nije monetarna dobit. Mi radimo tako da povećamo proizvodne moći radne snage, po glavi i po četvornom kilometru; to je marža dobiti. Ona dolazi uglavnom kroz inovacije, kroz primjenu pronalazaka, ili njihovoj primjeni na usavršeniji način. Čovječanstvo iscrpljuje—većina sirovina koje koristimo su što? Većina sirovina koje koristimo za život, dolaze iz biosfere.

Mi, naprimjer, kopamo rude iz zemlje iz gornjeg sloja Zemlje. Kako su te rude stigle tamo? Pa, životinje su uginule! Sitne životinje su uginule, pa kad uginu njihovi kosturi, ili istovjetno kosturima, slažu se na određenim površinama. Tako nalazite stvari. Sve takve vrste ostavile su sitne životinje kao rudno

ležište. Kad kopamo dublje, nađemo rudaču, željeznu rudaču. Nađemo rudu; iskopamo je. Ali mi je iscrpljujemo! Ah! Što ćemo raditi? Pa, onda moramo povećati svoju proizvodnu moć putem novih otkrića, a to znači, **povećamo kapitalno ulaganje**, u život. Ulažemo više, fizički, u svrhu održavanja ljudskih bića, da bismo nadoknadili činjenicu da iscrpljujemo neke takozvane izvore sirovina, koje su preostale u zemlji, kao naše nasljeđe od uginulih životinja. Male crknute životinje. Većinu ruda nalazite na taj način.

Dobit, stoga, stvarno znači da čovječanstvo, umnim moćima čovječanstva, razvijanjem ne samo fizičkih znanstvenih otkrića, već povećanjem **intenzivnih kapitalnih ulaganja** u čovječanstvo, **povećava sposobnost čovječanstva nadvladati** ono što se ranije činilo ograničenjem populacije. I to je stvarna dobit. Dobit proizlazi iz uma čovjeka, koji može dati na svijet pronalazke i pretvoriti ih u djelotvornu stvarnost i time povećati proizvodni potencijal čovječanstva za život, čak i kad naizgled iscrpljuje okoliš biosfere. Planet se sastoji, kemijski, od tri sastojka. Ukupni sastojak Zemlje je približno isti kakv je bio davno prije. Ispočetka, bili su uglavnom abiotski, neživi procesi, i sastav Zemlje bio je takav. Proces životu su uzeli uzde, i počeli razvijati biosferu. Biosfera je tako počela rasti, što je značilo, iako je planet imao čvrsto određen ukupni obujam, biosfera se počela marginalno povećavati, povećavati relativno na uštrb stare materije, nežive.

Zatim nastupa čovječanstvo; čovječanstvo iscrpljuje biosferu, koju smo povećavali, životom, hraneći se dijelom pred-biosfere. Čovjek sad radi isto¹¹. Pa tako, moć ljudskog stvaralaštva se povećava. Učinak ljudskog stvaralaštva se povećava: Čovječanstvo pokazuje da čovječanstvo nije **dio** biosfere. Čovjek je nešto **jače** od biosfere: čovjekove stvaralačke moći.

Gospodarstvo/ekonomija je dakle upravo to. Gospodarstvo se zasniva na stvaralačkim moćima čovječanstva, onim stvaralačkim moćima po kojim se ljudsko biće razlikuje od svake životinje. Stoga, upravo čovjekov um, i kultura čovjeka, kultura čovječanstva, kultura društva su važni.

To je zabluda dobiti.

Energija je vruća stvar!

A sad o energiji: Energija se mjeri uglavnom temperaturom, ne kalorijama. Energija je vruća stvar!

Kalorija je korisna glede temperature koju obuhvaća. Prema tome, ljudska rasa ne bi mogla živjeti na ovom planetu na osnovi zelene politike. Zelena politika za planet, takozvana politika očuvanja okoliša za planet, značila bi uništenje većine ljudskog roda. Ona je masovno umorstvo. A Bertrand Russell je to shvaćao, a vjerojatno i princ Philip isto tako. To je onda problem

Vrijednost kalorije, u smislu energije, je njena **relativna temperatura**: Što viša temperatura, to veća vrijednost kalorije. Što niža temperatura, to veća bezvrijednost kalorije. Pa ako vaša energetska politika broji jedinice energije u smislu takozvane „slobodne energije“, počinut ćete genocid nad ljudskom rasom—pa nema znanstvene isprike tog genocida.

A sad stvaralaštvo/kreativnost: To je najvažnije pitanje u ekonomiji/gospodarstvu. Ljudsko biće, ljudski um sposoban je otkriti **zakone svijeta/svemira** koji nisu matematički zakoni kao takvi. Oni mogu naći

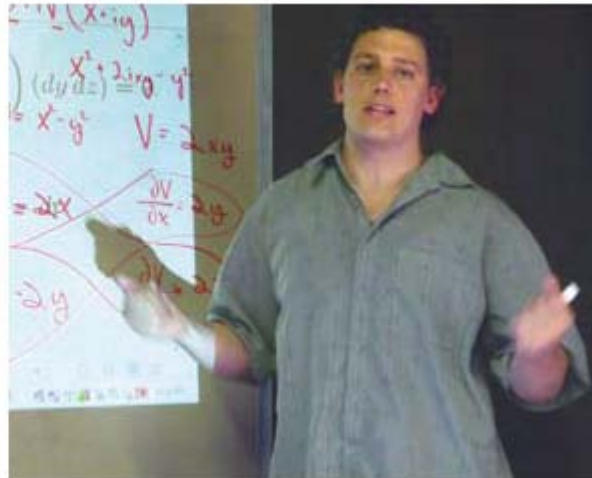
---

¹¹ Misli se na relativno povećanje ljudskih procesa uključujući ljude i sve što oni stvaraju [t.j. noosfera], relativno prema biosferi i neživoj materiji, iako obujam zemlje, opet, ostaje isti.

EIRNS/Tarraja Dorsey

Razvojno-obrazovni program LaRouche-evog Pokreta mladih ima težište na proživljavanju iskustva jedinstvenih, originalnih otkrića prošlosti, tako da može nastaviti takva otkrića u budućnosti. Ovdje zbor LYMa pjeva Bachov motet „Jesu, meine Freude“ na konferenciji Schillerovog Instituta u Njemačkoj; Vođa LYMa Cody Jones vodi seminar u Sjevernoj Virginiji o znanosti dinamike, travanj 2009.

EIRNS/Jams Rea

uporaba jezika, i raznih drugih stvari koji se kriju u smislu jezika, da biste mogli formulirati probleme i stvoriti kreativna rješenja za njih. To je stvaralaštvo. I stvaralačko stanovništvo stanuje u svojoj kulturi.

Besmrtnost čovječanstva

Ovo nas opet vodi na teološko pitanje, no ono je odsudno i ne možete ga izbjeći u znanosti. Dolazi u pitanju besmrtnosti čovječanstva. Kad ljudi preminu, za razliku od životinja, oni ustvaru ne umru. Mislite o tome u smislu stvaralačkih sposobnosti, stvaralačkih moći pojedinaca: Pa eto, netko je ostvario—kao Einstein ili Kepler, ili bilo tko—ostvario otkriće. Kako nešto takovo radi? Pa, on je ostvario otkriće i vjerojatno zna kako ga primjeniti. Komunicira to drugima. No, kako to komunicira? On im to komunicira navodeći ih da prođu kroz isto iskustvo ostvarenja otkrića. Kako se otkrića šire društvom? To se zbiva putem procesa u kojem osoba koja premine ustvari ne umre kao djelujući dio te kulture, ako

svoj odraz u matematici, kao sjena; to je otisak otkrića. Ali nije **sadržaj** otkrića. Sadržaj otkrića je **čin otkrića**, on nije njegov sadržaj, nije energija njegovog otiska. Prema tome, ono što hoćete to je kultura, koja ima viši stupanj stvaralaštva u kulturi; to znači ne želite tu vrstu smeća koju imamo u glazbi i zabavi danas! Hoćete se vratiti na vrijeme kad smo imali **bolju** kulturu, prije kraja 2. svjetskog rata, prije razvoja lažne glazbene kulture, lažne književničke kulture, svih tih stvari.

Hoćete se vratiti na znanstveno stvaralaštvo: Ne želite Facebook; ne želite MySpace; ne želite nikakve druge simbole izopačenosti! [Simbole] ljudi koji hoće živjeti, zabavljajući se, ne radeći ništa! Već samo pričaju o tome. Pričate o ničemu, a zovete to nečim.

Zatim, svjetska trgovinska razmjena: Opet, kultura. Odlika ljudske kulture nalazi se u sprezi s jezikom. A zašto? Jer jezik je vozilo koje rabimo za prijenos stvaralačkog rada između ljudi. No stvaralaštvo nije jezik. Stvaralaštvo je

su kreativni. Jer za prenijeti kreativnu ideju, morate je proživjeti. Pa stoga u društvu, načela koja razvijemo, među kvalificiranim ljudima, kvalificiranim u kulturi, kvalificiranim u znanosti, i slično tome, ono što otkriju reproducira se u neprekinutom procesu u [glavi] onih koji dođu nakon njih. Tako se to zbiva. Upravo to je kultura: i to uključuje jezik, uključuje sve one instrumente kojima prenosimo kulturu, utjelovljujemo je. Čovječanstvo je stoga u biti **jedino znano, besmrtno živo stvorenje na ovom planetu**. A izraz besmrtnosti je u činjenici, da se **ideje koje su stvaralačke**, stvarno stvaralačke, ljudsko djelovanje, mogu prenositi samo da ih nanovo prožive drugi ljudi koji dolaze iza onih koji su započeli taj proces tog pojedinog otkrića. Na taj način znanost radi! To je način kako umjetnost radi!

Uzmite slučaj sjajne, velike Klasične glazbe, koja općenito ima svoj izvor u otkrićima Johanna Sebastiana Bacha: nema nijednog dijela Klasične glazbene skladbe, koja ne obuhvaća **proživljavanje jedinstvenih, originalnih otkrića, u glazbi, i u kontrapunktu, Johanna Sebastiana Bacha**. Ne možete nikako shvatiti glazbu, ne možete je nikako reproducirati—Beethoven nije mogao biti Beethoven, da nije upio u sebe Bacha! Bach živi u Beethovenu! U njegovom radu! Bach živi u Mozartu, u njegovom radu! Bach živi u Brachmsu, u njegovom radu! Pa svatko tko ne voli Bacha, nije glazbenik, muzičar!

Ista stvar vrijedi za književnost: isto što vidite kod Shelleyja, o pjesništvu; isto načelo vrijedi. **Ljudska bića ne umiru na isti način**. Meso umre, tijelo umre. No proces stvaralaštva pokrenut unutar ljudskih bića uvijekovječuju **druga** ljudska bića, koja nastavljaju isti proces, iste misli, isto iskustvo, proživljavanje! Zašto nam je važno misliti o svojim pretcima? Zašto nam je važno misliti o drevnim kulturama? Zašto nastojimo razumijeti čovjeka danas vraćajući se desetke tisuća, ili stotine tisuća godina unatrag, do prvih uzoraka ljudskog postojanja na ovom planetu? Zato jer nas goni glad koju moramo utažiti upijajući u sebe ono što čini ljudska bića ljudima, a ne životinjama. To je stvaralaštvo. Stvaralaštvo je ono što proživimo, iskustvo koje proživimo.

Pa tako, imati društvo, ne glupe guske, znači morate se posvetiti zadaći zaokupljanja naše djece, i drugih u **proživljavanje** iskustva otkrića na kojima se zasnivao i zasniva ljudski napredak. Pa je pojedinac, u tom smislu, besmrtn.

Besmrtnost se izražava dinamičkim načinom, unutar kulture.

Prema tome, ako hoćete imati gospodarstvo, morate misliti o jeziku kulture, i pridruženim odlikama kulture ljudi. I to je osnovica države nacije. Da li to znači da imamo konkurenciju sa, ili mržnju prema drugim državama nacija? Jasno da ne! Što radimo obično? Uvijek pokušavamo potaknuti uporabu i razumijeti stvaralački proces u ljudima različitog jezika i različite kulture. Pokušavamo se prožeti i prenijeti dalje što su oni pridonijeli čovječanstvu: za nas to je dragocjeno. Želimo to zaštititi. Stvaramo muzeje. Radimo mnoge stvari da zadržimo znanje o stvaralaštvu iz prošlosti živim, i dijelimo ga s različitim ljudima različite kulture. I to je onda pravo gospodarstvo. I to je prava svjetska trgovina: To je pitanje svjetske trgovinske razmjene.

Nacionalni suverenitet: kulturni okvir

Sad pak, pitanje nacionalne suverenosti. Budući da ljudska bića imaju obilježje stvaralaštva, onda je upravo njihovo uzajamno djelovanje u rasponu slijeda pokoljenja, unutar kulturnog okvira, skupno mišljenje tog naroda. To je istinska slobodna volja naroda, to je njegova kultura, stvaralački vid njegove kulture, u sprezi s njegovim jezikom, ili u sprezi sa skupinom jezika kulture.

Prema tome, imamo odnos, a tipičan primjer je načelo Vestfalskog mira iz 1648.g.: mir među kulturama. Ljubav među kulturama. Ali poštivanje **suvereniteta** kulture, jer **suverenitet** kulture je mjesto gdje se identitet stvaralaštva nalazi, njegov izraz se nalazi u jeziku kulture. Prema tome, **poštivanje** prema jeziku kulture, i naklonost **pomagati** drugu kulturu, da uspije, to je valjani odnos. Pa prema tome, društvo koje hoćemo je društvo država nacija.

Mi ne želimo globalizaciju! Globalizacija je za majmune, ne ljude! Majmuni mogu ići oko svijeta na različita mjesta; čimpanze mogu raditi to isto, sve dok im je stanište naklonjeno, jedan majmun je u priličnoj mjeri sličan drugom majmunu. A ja ne mislim da ljudi trebaju majmunisati okolo. Rekao sam ono što mislim da će dati ton diskusiji koju ćemo sad započeti. Zabavite se!